

APIO, 63

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

22, MA-I-QY 1885.

Ἰδοὺ λοιπὸν πότε καὶ διὰ ποίους σκο-
ποὺς φανερώνομεν ὅτι ᾔθθεν ἀγαπῶμέν
τινα. Κυρίως ὁμῶς μισοῦμεν ὁ εἰς
τὸν ἄλλον, καὶ μὲ βλέμμα βάσκανον
καὶ φθονερὸν βλέπομεν τὰς ἐπιτυχεῖς
ἐπιχειρήσεις καὶ εὐτυχεῖς πράξεις τοῦ
ἄλλου· ὁ πτωχὸς μισεῖ τὸν πλούσι-
ον, διότι εἶνε πλούσιος, καὶ ὁ πλούσιος
περιφρονεῖ τὸν πτωχόν, διότι εἶνε πτω-
χός, ἐνῶ ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον πρέπει νὰ
γίνηται. Πλείστα ὅσα ἀτοπηματὰ συμ-
βαίνουν καὶ ἐντὸς ἀνεπτυγμένων κοινω-
νιῶν τὰ ὅποια προσέρχονται ἐκ τῆς πρὸς
ἀλλήλους διαμάχης, μίσους, φθόνου
καὶ καταφοράς, καὶ τὰ ὅποια οὐδὲν ὅμως
θα σεμέβαινον ἐὰν ἡ ἀνάπτυξις ἦτο το-
σάυτη ὥστε νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν
εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ σύμπραξιν μικρῶν
καὶ μεγάλων. Ὅτι σκώπτει ἀναιτίως
τὸν ἄλλον ἀπλῶς διὰ νὰ δείξῃ εὐφυΐαν,
ὁ ἄλλος περιφρονεῖ τὸν ἄλλον διὰ νὰ

φανή μέγας, ὁ ἄλλος φθονεῖ τὸν ἄλλον καὶ προσπαθεῖ νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας του κλ. κλ. Σφάλλει τις εἰς μίαν του πράξιν; προσοχή! νὰ μὴ τὸν συμβουλευθῇ κανεὶς νὰ διορθωθῇ. Τρέχει κατόπιν ἐνὸς ὁλέθρου; ἀφήσατέ τον καλὰ νὰ πάθῃ. Τοιαῦτα καὶ πλείστα ὅσα ὅμοια καὶ χείρονα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην, διότι μισοῦμεν καὶ φθονοῦμεν ἀλλήλους.

Δ'. ΤΙΜΙΟΤΗΣ. ὦ! λέξεις ἀρκετὰ μεγάλη καὶ λεπτή. Εὐτυχῶς διατελεῖ εἰσέτι παρ' ἡμῖν ξενιζομένη ἡ εὐγενὴς αὕτη Κυρία, ἀλλὰ τὴν περιωρίσαμεν τόσον ὥστε κατήντησε φθισικὴ καὶ τὴν φοβουμαι· δηλαδή (πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ διὰ νὰ μὴ με λιθοβολήσῃτε) πολλὰ πράγματα τὰ ὅποια ἄλλοτε θεωροῦντο ὡς ἄτιμα καμμάτι σήμερον τὰ θεωροῦμεν ὡς συνακόλουθα τῆς ἐλευθερίας . . . π. χ. τί πειράζει, ἐὰν ἐπιστατῶν εἰς μίαν ἐργασίαν προσθέσω καὶ ἐγὼ καὶ τι εἰς τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς πολλοὺς μου κόπους; τί πειράζει ἐὰν ἀγοράζω μὲν, εἴπω 8 ἀντὶ 10 ὀκάδων π. χ. πωλῶν δὲ εἴπω 10 ἀντὶ 8; τί πειράζει ἐὰν . . . κλ. Κατὰ πόσον ἐν τούτοις περιωρίσθη καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐρωτήσατε φίλον μου τινα ἄλλοτε πάρεδρον δικαστηρίου τινὸς νὰ σὰς εἴπῃ ὅτι ἀκατὰ τὸ σιερὶ, νέος ἄγαμος δὲν προσβάλλεται διὰ τῆς λέξεως «ἀτιμε».

Ε'. ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ. «Ἐδώσαμεν πάνω ὡς τὴν πῆτταν». Ἀπορῶ τί ζητεῖ τὸ μᾶς αὕτη ἡ λέξις! Τὰ ἀδύνατα δύνατὰ δὲν γίνονται ποτέ. Ἐπειτα πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν φύσιν. Μήπως ἡ φύσις εἶνε σταθερά; πόσας φάσεις δὲν λαμβάνει ἐντὸς ἐνὸς ἔτους; πόσας τροπὰς δὲν ὑφίσταται ἐντὸς ἐνὸς μηνός; πόσας μεταβολὰς δὲν πάσχει καὶ ἐντὸς μιᾶς ἀλόμῃς ἡμέρας; Μήπως τὸ πλοῖον εἰς τὸ πέλαγος ἀκολουθεῖ κατ' εὐθείαν τὸν δρόμον του καὶ δὲν ἀναγκάζεται νὰ πλαγιοδρομῇ πολλάκις διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του; Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν σκοπὸν μας βλάπτει ἐὰν τὸ πρῶτ' ὑποσχεθῶμεν ἄλλα καὶ τὴν νύκτα πράξωμεν ἄλλα; ἐὰν χθὲς ἤμην προσκεκολλημένος εἰς ἓν ἄρμα πρὸς κατόρθωσιν ἐνδὸς καλοῦ καὶ σήμερον παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἁρμάτος εἰς τὸ ὅποιον εὖρον συμφέρον; Τέλος πάντων ὡς σιωπήσω πιά, διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρά, καὶ κακὴ τύχη εἰς ἐκείνον ὅστις

τὴν λέγει. . . Ἀλλὰ τί; νὰ σιωπήσω; θὰ ἐπανελθῶ δριμύτερος.

Τὸ ὑλικόν, τὸ ὅποιον ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Σουακίμ, τοῦ ὅποιου ἡ στρώσις ἐγκατελείφθη, ἔρχεται εἰς Κύπρον. Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀνήγγειλε τοῖς Βουλευταῖς τῆς Νήσου ὅτι ἐὰν τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον πρὸς στρώσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 50 περίπου ἀγγλικῶν μιλίων ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ὑλικὸν δωρεάν. Ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τι ἀπάντησαν εἰς τοῦτο οἱ Βουλευταῖ, ἀλλὰ πρῶτον, πιστεύω, ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωσιν εἰς ποῖον διαμέρισμα ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γείνη καὶ ποίας πόλεις θὰ συνδέσῃ ὁ σιδηρόδρομος, διὰ νὰ ὑπολογίσωσι καλῶς καὶ δὴ μετὰ ὥριμον σκέψιν καὶ συζήτησιν ὅλων ὁμοῦ, ἂν ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θὰ ἀπαντᾷ τὰ ἔξοδά του καὶ συγχρόνως ἂν θὰ ὑπάρχῃ πλεόνασμα δι' οὗ νὰ καλυφθῇ μετὰ τινος καιρὸν τὸ δάνειον. Ἀνάγκη πρὸς τούτοις νὰ γείνη σκέψις εἰς ποῖον διαμέρισμα καὶ εἰς ποίαν γραμμὴν δύναται ὁ σιδηρόδρομος πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐργάζεται καλλίτερον καὶ ἐπομένως ἐπωφελέστερον, ἐκεῖνο δὲ τὰ διαμέρισμα νὰ προτιμηθῇ τὸ ἔχον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, ἀδιάφορον οἶον καὶ ὅπου ἂν ᾖ. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τοιαύτη γραμμὴ ἐν Κύπρῳ, δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν τὴν περίστασιν ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχῃ, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν χαριτόβρυτον καὶ Σεπτὴν ἡμῶν Ἀνασσαν νὰ κάμῃ καὶ τὰ ἔξοδα ἀφοῦ μᾶς χαρίζῃ τὸ ὑλικόν, νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα· νὰ τὸν κάμῃ δὲ ὅπου θελήσῃ διὰ νὰ λείψῃ καὶ καθε φιλονεικία.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην (15) 27 Μαΐου) περὶ τὴν 10 μ. μ. ὥραν σεισμὸς μετὰ τρομεροῦ κρότου, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλαφρὸς ἐπὶ 4 περίπου δευτερόλεπτα δι-αρκέσας διὰ δὲ τελευταία, ἰσχυρὰς δονήσεως ἀλλὰ βραχυτάτης διάρκειας κατετάραξε σύμπασαν τὴν πόλιν μας. Ἡ διεύθυνσις τοῦ σεισμοῦ ἦτο ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς. Τὸν σεισμὸν ἠσθάνθησαν καὶ ἐν Λευκαρίῳ καὶ ἐν Λάρνακι καὶ πλείστοις ἄλλοις κατὰ τὴν γραμμὴν ταύτην χωρίοις. Παρατηρήθη ὅτι ὁ σεισμὸς ἐν Λεμεσῶ εἶνε πάντοτε ἰσχυρότερος τῶν ἐν ἄλλοις μέρεσι τῆς νήσου συμβαινόντων.

Κατὰ νεώτερας εἰδήσεις αἱ 500 ἡμίονοι, τὰς ὁποίας προῦκειτο νὰ φέρωσιν εἰς Κύπρον διὰ νὰ τὰς ἐκποιήσωσιν οἱ Ἀγγλοὶ, στέλλονται αὖθις εἰς Σουακίμ. Φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Πύλη ἠρνήθη ν' ἀναλάβῃ τὴν καθυσύχασιν τῶν ἀνταρτῶν εἰς Σουακίμ, πρεσκληθεῖσα εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, σκοπεύει καὶ πάλιν, ἡ Ἀγγλικὴ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκστρατείαν.

Ἀτμόπλοιον τῆς εταιρίας Παπαγιάννη ἐκόμισε σήμερον (Δευτέραν) εἰς Λεμεσὸν ξυλείαν καὶ διάφορα ἄλλα διὰ τὸν στρατόν. Ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν αὕτη μερὸν διὰ Λάρνακα ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μάλταν.

Καίτοι ἐν τῇ δοξολογίᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἐν τῇ Ἐκκλ. Φανερωμένη Λευκωσίας ἦτο τὸ πλῆθος ἄπειρον, παρατηρήθη ὅμως ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀναφωνηθὲν «Ζήτω ἡ Βασίλισσα» δὲν ἀντήχησε πολὺ, τοῦ-τε δὲ δυσηρέστησεν (ὡς ἐνόησάν τινες) τοὺς κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρευρεθέντας Ἀγγλους. Τί σημαίνει ἀρὰ γε τοῦτο; Ἡθέλησαν ἀρὰ γε με τοῦτο ν' ἀποδείξωσιν οἱ Λευκωσιῶται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κύπρος ἀγνοεῖ τὸν πραγματικὸν κυρίαρχόν της, συνέπεσε δὲ τὴν μὲν μίαν νὰ ἐορτάζῃ ἡ Σ. Βασίλισσα τὴν δ' ἄλλην ὁ Σουλτάνος νὰ ἐλαττώσῃ ἡ μία τῆς ἄλλης τὴν λαμπρότητα; Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ μία ἐξέλιπεν ὅπως ὤφειλεν ἡ ἄλλη νὰ λαμπρυνθῇ δεόντως.

Ἀξία πολλῶν ἐπαίνων τυγχάνει ἡ Ἱ. Μονὴ Μαχαράδος συστήσασα σχολὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιολόγου καὶ ἐναρέτου διδασκάλου κ. Μητροφάνους Γεροδικόνου τελειοδιδάκτου τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐλλ. σχολῆς. Πλείστοι ὅσοι παῖδες τῶν ἐκεῖ περιχώρων θὰ γευθῶσιν ἤδη τῶν ἱερῶν τῆς παιδείας ναμάτων, θὰ εὐλογῶσι δὲ καὶ μακαρίζωσι τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ἀξιεπαίνους τῆς Μονῆς Καλογήρους. Εἶθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα Μοναστήρια εὐπορώτερα τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα.

Ἡ Α. Π. ὁ ἅγ. Κιτίου ὠμίλησε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν [19] 31 Μαΐου) πλείστα ὅσα καλὰ καὶ ὠφέλιμα περὶ τοῦ Ἐκκλ. ζητήματος, προῦτεινε δὲ τὸν κατ' ἑκτενέστατον ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μητροπόλεως του καὶ πρὸς σύσκεψιν περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διαχειρίσεως τούτων.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ τελωνεῖόν μας ἐνταῦθα ἀντὶ 8 τοῖς 100 ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ κατὰ πληροφωρούμεθα 10. Ἀπὸ 20 μέτρα ὑφάσματος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἔμενε σύμφωνον μὲ τὸν ἔμπορον ἐζήτησεν ἐπιμόνως καὶ ἔλαβε δύο μέτρα διὰ τελωνεῖον. Εἶνε ἀρὰ γε καὶ τοῦτο νεωτέρα διαταγή; Μὰ τί διάβηλον λοιπόν; πᾶσα νεωτέρα διαταγή τὴν αὐξήσιν μόνον τῶν φόρων ἀφορᾷ οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐλάττωσιν; Θὰ πληροφωρηθῶμεν ἂν τοῦτο εἶνε νόμος πλεόν καὶ θὰ ἐπανεέλθωμεν.

Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ καταχωρίζομεν ἤδη ἀπολογίαν τοῦ ἀδίκως καὶ ἀναιτίως ἐκ Λευκάρων δημοσίως ὑβρισθέντος. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μὴ πράξωμεν τοῦτο καθότι εἰς τὸν δημοσιογραφικῶς ὑβριζόμενον ὀφείλομεν, νομίζω, νὰ παραχωρῶμεν χωρὸν ἀπολογίας.

Κύριε Συντάκτα!

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου τὰ ἀκόλουθα.

Τῷ ἐν Λευκάρσι Χωρικῷ μου

Παράδοξός μοι φαίνεται ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῇ περαίτωσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευμάτων ἐπιδράσεως τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅτι σὺ, ὁ ψεῖς ἀκόμη ἀγνοῶν καὶ αὐτὴν τὴν τῶν 24 τοῦ ἀλφαβήτου γραμμάτων διαίρεσιν, ὥσει ὑπὸ δαιμονίου τινὸς δυνάμει ἐμπνευσθεὶς, παρουσιάζεις σήμερον γραμματισμένος!!! Χάρης λοιπόν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἡ μερικώτερον εἰπεῖν, εἰς τὸ παρὸν ἔτος, ὅπερ ἐντὸς δέκα περίπου ὥρων ἀνέδειξέ σε πολυμαθὴ καὶ ἄριστον διατριβογράφον! Ἀρὰ γε τίς κυρίως ἡ δύναμις [σὺ ὁ ὑποστάς τὴν ἐπενέργειαν αὐτῆς, παῖτός ἄλλου γνωρίζεις κάλλιον καὶ ἐξήγησεν ἡμῖν] αὕτη ἡ τοιοῦτον σπουδαίως ἐπὶ τὰ ἐπενεργήσασα, ὥστε ἐξ ἀμαθεστάτου ὡς ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ νὰ σὲ μετατρέψῃ, ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου, εἰς πολυμαθὴ μάλιστα καὶ δημοσιογράφον; Ἀλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν πραγματικότητα, ἵνα μὴ ὁ χρόνος εἰς μάτην παρέρχηται. Τοῖς πᾶσι γνωστὸν τυγχάνει, χωριανέ μου, ὅτι ἀγνοεῖς οὐ μόνον ὡς ἀνωτέρω εἶπον, τὰ στοιχεῖα τῆς γραμματικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὀνόματός σου ὀρθὴν γραφὴν καὶ ὅτι ὀπισθέν σου ἑτερός τις κρύπτεται, δηλονότι ὁ πολυτρήλλυτος γραμματεὺς σου [δὲν ἀγνοεῖς τίς οὗτός ἐστιν] ὅστις δολίως ὀπισθέν σου κρυπτόμενος, καθιστᾷ σε τυφλὸν ὄργανόν του, πειρώμενος ὅπως διὰ τῶν σκευωριῶν καὶ ἀγυρτειῶν του διεγείρῃ πάθη καὶ μίση, μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, σπουδαίως

ἐξυπηρετοῦντα τοὺς δολίους αὐτοῦ σκοπούς. τούτων οὕτω λοιπὸν ἐχόντων, θεωρῶ ὅπως ἄσκοπον ν' ἄπαντήσω εἰς σὲ δι' ὅσας ἐρεσχελίας ὁ "δοκησίσοφο;" [ὡς Λαρνακεὺς τις εἰκότως τὸν ἀπεκάλευσεν] ἐκείνος ὑπὸ τὸ σχῆμά σου εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ "Χωριάτου" φύλλον ἐπέστειλε, μὴ ἀποτενόμενος, ὡς ἔδει, πρὸς τὸν ἐκ Λάρνακος δύσπεπτα καταπότις ἐσχάτως αὐτῷ θόντα. Ἀφοῦ ὁμως ὁ τζαρλατάνος γραμματεὺς σου καὶ παράσιτος ἐκείνος, ἀγνοῶν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ παραφορᾶς, ποῦ νὰ ἐξεμέσῃ τὴν ὑπὸ τῶν δυσπέπτων καταποτίων διεγερθεῖσαν χολήν του, διὰ σοῦ, πρὸς ἐμὲ, (διὰ λόγους οὓς ἐκεῖνος οἶδε) ἀποτείνεται καὶ ὑβριστικῶς εἰς διαπάλην μὲ προκαλεῖ, ὑποπτεύων, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ ἐγράφησαν ὅσα εἰς τὸ παρελθόντι φύλλον τῆς "Σάλπιγγος" ἐκ Λάρνακος ἐπεστάλησαν, ἅτινα, διατεινόμεναι, δικαίως αὐτοῦ καθήκοντο, ἀναπόδραστος ἡγοῦμαι νὰ παρακκλέσω σὲ, τὸν χωριανόν μου, ἀφοῦ ἅπαξ ἐγένετο ὄργανον, ὅπως ὡς ἀβροφρόνως προσήνεγκές μοι τὰ τοῦ ἀγύρτου καὶ τυχοδιώκτου ἐκείνου ὑποβολέως σου, τοῦ ἐν ὅλῃ τῇ χαρακτηρισίᾳ αὐτὸν δολιότητι, ἐμπαθείᾳ καὶ ἀγυρτεῖᾳ ὀπισθέν σου κρυπτομένου, οὕτω προσφέρῃς αὐτῷ πάραυτα τὰ ἐμὰ, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἐξῆς:

Καὶ δὴ φίλε χωριανέ μου, πᾶσαν κατὰ βραλε προσπάθειαν, ὅπως ἐρμηνεύσης πιστῶς.

Ὁ πλείστας ὅσας βαναύσους ὑβρεῖς κατ' ἐμοῦ ἀναιδῶς ἐκτενδονήσας ἀναίσχυντος ἐκείνος τυχοδιώκτης καὶ χαμερπέστατος κόλαξ, ὁ δίκην ψωραλέου κυναρίου τὴν οὐρανὸν αὐτοῦ σείων καὶ ιδιοτελείας χάριν σύ τε καὶ τινες ἄλλοι χαμερπῶς κολακεύων, ὁ δαιτίας ἐνεκεν θέτων σε πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀσπίδα, ἐν ἀρχῇ λέγει, ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκὸς κλ. κλ." Εἰπέ λοιπὸν αὐτῷ, χωριανέ μου ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιδῶς ὑβριζόμενος οὐδέποτε ὑπῆρξε βουδοβοσκός, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπῆρξε τοιοῦτος, ἔργον οὐ δὲν ὄνειδος, ἀλλ' ἀπάτη, δόλος, ραδιουργία κλ., ἅτινα εἰσὶ τὰ διακριτικώτερα τοῦ ἀγύρτου ἐκείνου χαρακτηριστικὰ. Ἰσχυρὰ τοῦτο εἶνε νοστιμώτατον, ὅτι "ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκός" σήμερον κατάρθωσε "νὰ τοῦ βάλλῃ τὰ γαλλὰ" κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, ἵνα βλέπῃ (ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενής) ὅπως τ' ἀντικείμενα καὶ οὐχὶ ἀντεστραμμένως, ὡς μέχρι τοῦδε τῷ συνέβαινε καὶ διέστρεφε πᾶν τὸ ἀληθές. Προσέτι δὲ εἰπέ τῷ ὅτι ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενής (ἀθήγγανος καὶ εὐγενής γίνεταί;) φανεῖ; ἐκ τε τῶν προτέρων καὶ τῶν ὑστέρων ἀνάξιος λόγου, ἐκτῆσται τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ φήμην (ὡς βάλλῃ τ' αὐτὰ τοῦ πίσω του) ὁ "ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκός", πιστῶς ἀνέκαθεν ὡς ἐμπράκτως ἀπεδείχθη ἐκτελεῖ πᾶν τὸ ἐκάστατε ἀνατιθέμενον αὐτῷ καθήκον, μηδαμῶς ποτε κατα

δεχόμενος νὰ καταχρασθῇ, ὡς ὁ ἀγύρτης ἐκείνος, ὅστις ἀδίκως ὡς κηφὴν ὑπὸ τῆς περὶ τρίδος ἡμῶν διατρέφεται. Καὶ ἀφοῦ οἱ βουδοβοσκοὶ τῷ ἀπαρέσκευσιν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ κταλαλοῦνται, διατί, ἐρῶ τῆσιν αὐτὸν χωριανέ μου, παντοῖα κολακευτικά μέσχα μεταχειρίζεται, μονονουχί τοῦς πόδας πάντων τῶν αὐτοῦ βουδοβοσκῶν καταφιλῶν, ὅπως μὴ ἀποβληθῇ καὶ ἀποχωρήσῃ αὐτῶν;

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Χωρικὸς σου,

Φίλε Συντάκτα!

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις περὶ πολλῶν ἄλλων δρόμων προνοήσασα περὶ τῆς εἰς τὴν κωμόπολιν [σχεδὸν] Ἀκανθοῦν ἀγούσης οὐδόπως ἐφρόντισεν. Εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι πρὸ δύο περίπου ἐτῶν προὔτεινεν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ καταθέσωσι χιλίους ἐργάτας διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ βιάσῃ τὰ ἔργον αὐτῇ ἡ ἰδία, διότι ἡ ἀμέλεια καὶ ἀδιαφορία τῶν κατοίκων ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει ὅριχ. Οὕτε τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας κέμνουν οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπται τῆς κώμης ὡς πρὸς τοῦτο αἰσθάνονται οἱ κάτοικοι, οὔτε τὴν ὡς ἐκ τῆς δυσκόλου μετακινήσεως τῶν προϊόντων τῶν (ἅτινα εἰσὶ καὶ πολλὰ) προξενουμένην εἰς ταῦτα ζημίαν ἀναλογίζονται. Αὐτῆς δὲ τῆς κώμης αἱ ἁδοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Ἀφοῦ κατάρθωσαν, καὶ εἶνε ὡς πρὸς τοῦτο ἀξίεπαινοι, νὰ φέρουν δι' ὑδραγωγείων νερόν, ἀφίνουν τοῦτο νὰ λιμνάζῃ καὶ νὰ καταλασπώνῃ τὰς ὁδοὺς, ὥστε καὶ ἀσθένεια: πηγάζουν καὶ οἱ διαβάται δυσκόλως διέρχονται.

Σαλπίζετε παρακαλῶ ταῦτα καὶ εἰάν μὴ ἀκούσῃς θὰ ἐπανεέλθωμεν δριμύτεροι.

Ἀκανθοῦ 7 Μαΐου 1885.

Εἰς ἐγγχώρις.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι τὸ ἐπόμενον χωριέστατον ἀνέκδοτον, γινόμενον μετὰ τὴν ἐπίσημον ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ δεξιῶσιν τοῦ Λεσσέψ.

Ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἀκαδημίας ἡ πριγκίπισσα Ματθίλδη περιέμενε τὸν νέον ἀκαδημαϊκόν. Ἀμα δὲ οὗτος ἐπεφάνη, τρέχουσα πρὸς αὐτόν.

—Κύριε Λεσσέψ, τῷ λέγει, εἰάν ἡμποροῦσα θὰ σὰς ἐφιλοῦσα.

—Θεοῦτε, κυρία, ἀπαντᾷ οὗτος. Καὶ ἡ εὐγενὴς δέσποινα πλησιάζουσα αὐτόν, ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐν μέσῳ τῶν παραιταμένων, δύο ἡχηρότατα φιλήματα!

ΤΜΗΜΑ Β'.

(συνέχεια)

Ἄρθρ. 16. Πᾶς τις ἐκ τοῦ ἱεροῦ κατὰ λόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν ἐνώπιον πολιτικοῦ Δικαστηρίου δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ αὐτήν. Ἄν δὲ γίνῃ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τὸ δικαστήριον ὄρκον εἰς κληρικόν, τότε ὁ τύπος δέον νὰ ἔχῃ ὡς ἀκολουθῶς: εἰ μὲν εἴνε Ἀρχιερεὺς, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ." εἰ δὲ ἱερεὺς ἢ ἱεροδιάκονος, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ."

Ὁ οὕτω διδόμενος ὄρκος ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ κοινοῦ ὄρκου παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται καὶ κατὰ τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ κατὰ τοὺς ἱερούς κανόνας. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅπως μὴ ἐκπίπτῃ τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐξετάζονται κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν κατοικίᾳ.

Πᾶν ὅ,τι οἱ πνευματικοὶ πατέρες γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ εἰπωσιν τοῦτο ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 17. Τὰ πολιτικῶς ὀριζόμενα κακουργήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς ποινικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον λαθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς κληρικὸς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

Διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς γενομένας κατὰ κληρικῶν ἐπὶ πταίματι, ἢ πλημμελήματι, καὶ αἵτινες περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν οὕτω καταδικασθέντων, ὀρίζονται φυλακαὶ κεχωρισμέναι τῶν κοινῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Σχέσεις τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὰν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ χρεὼς ἔχουσι νὰ περιέρχονται κατ' ἔτος, εἰ δυνατὸν, ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ, κατὰ διέταξιν, ἥτοι τὸ μὲν ἡμῖς ἐν ἔτος, τὸ δὲ ἔτερον ἡμῖς, εἰς ἄλλο ἔτος. Κατὰ τὰς περιόδους αὐτῶν ὀφείλουσι ν' ἀγαθῶς τὸν λαὸν εὐλογούντες, λειτουργοῦντες, διδάσκοντες καὶ συμβουλευόντες αὐτὸν εἰς τὴν ἐμπλήρωσιν τῶν τε θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Δικαιοῦνται δὲ νὰ ἐξετάζωσι καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἢ διαφωρὰν ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν συμβιβάζοντες ἢ διακρίνοντες κληρικούς καὶ λαϊκοὺς ἐκκλησιαστικῶς ἠποφαινόμενοι κατὰ τοὺς ἱερούς κανόνας. (δρὰ τὰ ἄρθρα 13—14.)

Ἄρθρ. 19. Ὀφείλει δὲ καὶ ὁ λαὸς νὰ ὑποδέχεται τοὺς πνευματικούς αὐτοῦ ἀρχηγούς μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, νὰ ἔχῃ τὴν δέουσαν ὑπακοήν καὶ εὐπειθειαν πρὸς αὐτούς καὶ νὰ πειθεταὶ ἀγογγύστως εἰς τὰς εὐλόγους, νομίμους, καὶ δικαίας αὐτῶν δια-

τάξεις, "ὡς πρέπει χριστιανοὶ ἐπαγγελλόμενοι θεοσέβειαν". [α]

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Διαχείρισις τῆς ἱερᾶς περιουσίας ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων.

Περὶ ἐκκλησιῶν.

Ἄρθρ. 20. Κατὰ τὴν ἀνέκαθεν συνήθειαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε ἐνοριακῶν, εἴτε χωρικῶν, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ἐκάστης κοινότητος, δύο ἢ πλεονότερα πρόσωπα, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας ἐκαστῆς ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ τιμιωτέρων, καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 21. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι κατ' ἔτος λόγον τῆς διαχειρίσεως σὺ τῶν ἐνώπιον μιᾶς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀρμοδίου αὐτῆς ὑπαλλήλου. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεξιν ἂν φανῶσιν οἱ ἐπιτροπεῖς ὀφειλέται ἢ τυχὸν καταχραστὰι, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσι τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν, καὶ ἔπειτα νὰ παύωνται ἀντικαθιστάμενοι δ' ἄλλων. Ἐὰν ὁμως ἀπειθῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τότε ὑποχρεοῦνται διὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ Μικρὰ μετ' ἄνθη.

Εἰς ἓνα δρόμον περπατεῖ
μικρὸ ἐν Ἀγγελάκι.
Καὶ ἄνθη πάντοτε κρατεῖ
ἐς τὸ ἓνα του χεράκι.

Κι' ὄλων τὰ φύλλα των σκορπᾷ
μετ' ἑλλά καὶ μετ' ἡμέρι
καὶ χύνει φῶς ἐκεῖ ποῦ πᾶ
ὅταν χύνῃ τὸ φεγγάρι.

Εἰν' ἀγνὴ Κόρη ἐκ πτηνῶ
ἀθῶν τοῦ αἵθερος
ἄσμα Ἀγγέλου πρωτὸ
εἶναι, αὐτὸς ὁ Ἔρως.

Πάντα χαρούμενη περᾷ
ὡσάν τὸ χελιδόνι
Ἐκεῖ ἐς τὸν δρόμον ποῦ γυρᾷ
καὶ μετ' ἄνθη τὸν μυρόνει.

Ἐνός μ' εἰς τρυφερὰ
παίζε Κόρη καὶ γέλα.

[α] Ἐνταῦθα δέον ν' ἀποφασισθῇ τί πρέπει νὰ δίδωσιν οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἐπιχορήγησιν τῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ καὶ νὰ ὀρισθῇ δι' ἰδίαν τέρου κανονισμοῦ (δρὰ γενικούς κανονισμούς τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως).

γιατὶ παρέρχετ' ἡ χαρὰ
παρέρχεται ἡ τοῖλλα.

Ἰσως θεὸς ν' ἔλθῃ ἓνας καιρὸς
καὶ σὺ νὰ ἀθυμήσης
σὺν σὲ γνωρίσῃ ὁ σκληρὸς
Κόσμος, καὶ τὸν γνωρίσης.
Λευκωσία

Ε. Μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 190—192
,, συνήθη γερά,, 165—184
,, κόκκινα καὶ χαλασμένα 128—150
Ρακὴ σοῦμα ἢ ὁκά παρ. 60—65.
σταφίδες 44—46
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 22—24.
κριθὴ ,, ,, 10—12.

Τὸ 55ον αἶνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Πόρτ
Σαῖδ ἀξίωτ. κ. Ἰωάννης Γεωργάνος.

Λύσεις τοῦ 62 αἰνίγματος

Ἀρκ—βια—Ἀραβία.

Λυτὴρ ὁ Κ. Θ. Σ.

Λύσεις τοῦ 61 προβλήματος.

Τὸ μόνιον «νὺν»

Λυτὴρ ὁ αὐτός.

Ἀἶνιγμα 63

Δύο ἀκριβῶς προθέσεις
εἰν' αἱ πρῶται συλλαβαὶ μου,
Καὶ κολυμβητὴς γενναῖος
εἰν' αἱ δύο ἑσχαταὶ μου.
Ἐὰν δὲ μετ' ἐρωτήσεως
ἐν συνόλῳ τί σημαίνω,
Θὰ σοὶ ἀπαντήσω ὅτι
σὲ ἐνδύω σὲ θερμίνω.

Ἐξοπολίσεις.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ)
παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Καστὰν πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν
γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πηχεῖς, βάθος δὲ
40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πω-
λεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1/40) τῆς
Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης
ὑπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου.—
Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440
καὶ ἐπέκεινα ὁκάδων, καλλιέργειας τῆς Χί-
ου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100
ὁκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμε-
νος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον
Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.